

GAZETA

INVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XIX
Nr. 913
Vineri 22 sept.
1967
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

ZIUA ÎNȚII

15 septembrie 1967 — deschiderea noului an școlar...
Într-o asemenea zi evenimentele au semnificații deosebite, gesturile mici capătă haină de simbol conținând deopotrivă coștisoarele sensuri ale vieții noastre noi. Fiecare în parte merită un reportaj, un poem...
Primum pas făcut peste pragul noii școli...
Ghizdanele școlii care merg spre școală pentru a se reînțoarce de acolo pline, nelăcșătoare chiar, purtând plăcuta povară a manualelor noi, primite în dar...
Buchetul de flori oferit dascălului drag...
Îmbrățișările colegiale de după vacanța cea mare...
Clinchetul înțitului clopoțel...

Prezent!

Ne-am imaginat un moment al primei zile de școală în care țara face apelul celor mai tineri tii ai săi. Categoriu a asemenea moment există aievea. La aceeași oră, aproape simultan, în toate colțurile pământului românesc se strigă catalogul. Și cine este de față răspunde.

Absent!

Am fi vrut ca în prima zi de școală să nălm numai prezentele. Din păcate însă condeiul a fost nevoit să consemneze și cîteva absente de la apel. Nemotivate.

Nici la primul, nici la al doilea și nici la celelalte chemări ale clopoțelului, 13 din cei 32 de absolvenți ai institutelor de învățămînt superior care au fost repartizați în orașul și raionul Tecuci nu au răspuns: prezent!

Imaginea elevului cu brațele pline de cărți ne-a întâmpinat peste tot. 27 de milioane de cărți însumind peste 180 de milioane de lei au luat drumul școlilor. Primirea manualelor, răsfoirea lor cu febrilitate au făcut parte din bucuriile primei zile. Ici și colo însă ni s-au semnalat defecțiuni în difuzarea manualelor.

La Liceul pedagogic din Birlad lipseau în prima zi de școală cîteva mii de exemplare din 47 de titluri de manuale. În același oraș, la Liceul „Gh. Gheorghiu-Dej” alte lipșuri.

Cantitatea de manuale lipsă este foarte mare. Neglijența care a dus la această situație, de asemenea. Care sînt cauzele? Cîteva titluri au inițiat de la București, la editură și la expediție. Marea lor majoritate însă s-au împotmolit pe undeva pe drum, prin rețeaua de difuzare a manualelor. Explicații, justificări se pot găsi ușor peste tot. Dar pentru elevul care așteaptă să deschidă manualul încă din prima oră de curs toate sînt nemotivate.

La secția de învățămînt a raionului Tecuci am întâlnit-o, veselă și bucuroasă, pe una din profesorele de matematică de la Liceul nr. 7 din oraș. Fusese prezentă la festivitatea de deschidere, intrase chiar la primele ore. Motivul bucuriei de acum? Cu cîteva minute mai înainte a aflat că i-a sosit (în sfîrșit!) o probare de suplinoare în Galați. Avea să suplinoască o catedră rezervată unui inspector metodist al secției regionale de învățămînt. Cererea era îndreptățită, aprobarea respectivă era firească în cazul respectiv. Ne-am bucurat și noi alături de ea și i-am spus să se ducă să lucreze. Dar... dacă stăm să judecăm drept și dacă ne uităm la calendar ne vin în minte, fără să vrem, nenumărate întrebări. Știm că inspectorul metodist este mai demult în această muncă; mai știm că suplinoarea pe posturile rezervate trebuiau soluționate în urmă cu mult timp. Apoi, ce încurcături se vor produce aici, la liceu: noi mișcări de suplinoare pe catedra rămasă liberă, modificarea repartiției de ore, schimbarea orarului etc. De ce toate trebuie făcute după începerea anului școlar?

Primă zi de școală a găsit prezenți la catedră peste 170.000 de profesori, învățători și educatori gata pregătii să înceapă o nouă etapă de muncă.

Corpul profesoral al școlii noastre a intrat în prima oră de curs cu sentimentul marilor și nobililor responsabilități care i-au fost încredințate — de-a spus prof. Emilia Popescu, directoarea Școlii generale nr. 4 din Birlad. Sigur, nu e vremea vorbelor mari, ci a faptelor. Noi știm acest lucru și lată de ce, anul care începe va fi un an de asiduu muncă pe linia unei permanente perfecționări a metodelor de predare, de sporie a exigenței față de calitatea propriei noastre munci.

Alături de „vechii dascăli”, un nou contingent de absolvenți ai universităților, institutelor pedagogice și liceelor pedagogice și-au semnat pentru prima dată prezența în viața școlii. Numărul lor este de 7.500.

— Ce glanduri încerc în aceste clipe? Eu știu? Poate un lăuntric legămint de a învăța în permanență, de a mă autodepăși de la un an la altul, din primul și pînă în ultimul an al carierei mele didactice. Și bineînțeles de a face tot ce-mi stă în putință pentru instruirea și educa-

rea elevilor care mi-au fost încredințați — ne mărturisește înăura profesoară Voica Popescu-Drăghici de la Școala generală din comuna Cornetu de pe raza orașului București.

Absent!

Am fi vrut ca în prima zi de școală să nălm numai prezentele. Din păcate însă condeiul a fost nevoit să consemneze și cîteva absente de la apel. Nemotivate.

Nici la primul, nici la al doilea și nici la celelalte chemări ale clopoțelului, 13 din cei 32 de absolvenți ai institutelor de învățămînt superior care au fost repartizați în orașul și raionul Tecuci nu au răspuns: prezent!

Imaginea elevului cu brațele pline de cărți ne-a întâmpinat peste tot. 27 de milioane de cărți însumind peste 180 de milioane de lei au luat drumul școlilor. Primirea manualelor, răsfoirea lor cu febrilitate au făcut parte din bucuriile primei zile. Ici și colo însă ni s-au semnalat defecțiuni în difuzarea manualelor.

La Liceul pedagogic din Birlad lipseau în prima zi de școală cîteva mii de exemplare din 47 de titluri de manuale. În același oraș, la Liceul „Gh. Gheorghiu-Dej” alte lipșuri.

Cantitatea de manuale lipsă este foarte mare. Neglijența care a dus la această situație, de asemenea. Care sînt cauzele? Cîteva titluri au inițiat de la București, la editură și la expediție. Marea lor majoritate însă s-au împotmolit pe undeva pe drum, prin rețeaua de difuzare a manualelor. Explicații, justificări se pot găsi ușor peste tot. Dar pentru elevul care așteaptă să deschidă manualul încă din prima oră de curs toate sînt nemotivate.

La secția de învățămînt a raionului Tecuci am întâlnit-o, veselă și bucuroasă, pe una din profesorele de matematică de la Liceul nr. 7 din oraș. Fusese prezentă la festivitatea de deschidere, intrase chiar la primele ore. Motivul bucuriei de acum? Cu cîteva minute mai înainte a aflat că i-a sosit (în sfîrșit!) o probare de suplinoare în Galați. Avea să suplinoască o catedră rezervată unui inspector metodist al secției regionale de învățămînt. Cererea era îndreptățită, aprobarea respectivă era firească în cazul respectiv. Ne-am bucurat și noi alături de ea și i-am spus să se ducă să lucreze. Dar... dacă stăm să judecăm drept și dacă ne uităm la calendar ne vin în minte, fără să vrem, nenumărate întrebări. Știm că inspectorul metodist este mai demult în această muncă; mai știm că suplinoarea pe posturile rezervate trebuiau soluționate în urmă cu mult timp. Apoi, ce încurcături se vor produce aici, la liceu: noi mișcări de suplinoare pe catedra rămasă liberă, modificarea repartiției de ore, schimbarea orarului etc. De ce toate trebuie făcute după începerea anului școlar?

Primă zi de școală a găsit prezenți la catedră peste 170.000 de profesori, învățători și educatori gata pregătii să înceapă o nouă etapă de muncă.

Corpul profesoral al școlii noastre a intrat în prima oră de curs cu sentimentul marilor și nobililor responsabilități care i-au fost încredințate — de-a spus prof. Emilia Popescu, directoarea Școlii generale nr. 4 din Birlad. Sigur, nu e vremea vorbelor mari, ci a faptelor. Noi știm acest lucru și lată de ce, anul care începe va fi un an de asiduu muncă pe linia unei permanente perfecționări a metodelor de predare, de sporie a exigenței față de calitatea propriei noastre munci.

Alături de „vechii dascăli”, un nou contingent de absolvenți ai universităților, institutelor pedagogice și liceelor pedagogice și-au semnat pentru prima dată prezența în viața școlii. Numărul lor este de 7.500.

— Ce glanduri încerc în aceste clipe? Eu știu? Poate un lăuntric legămint de a învăța în permanență, de a mă autodepăși de la un an la altul, din primul și pînă în ultimul an al carierei mele didactice. Și bineînțeles de a face tot ce-mi stă în putință pentru instruirea și educa-

MIRCEA IONEL

Un cuvînt de ordine: MODERNIZAREA

Cuprinzînd toate domeniile activității sociale, această tendință spre perfectare și adaptare la exigențele contemporanității, spre fundamentarea științifică pe cele mai recente adevăruri ale sale, tendință pe care o numim modernizare, devine un imperativ actual de prim ordin al teoriei și practicii pedagogice.

Am solicitat, de aceea, mai mulți profesori din învățămîntul mediu, lectori și conferențieri universitari, cercetători în domeniul psihologiei și al pedagogiei, să ne vorbească despre preocupările lor actuale legate de această problemă.

Fundamentarea psihologică a actului modernizării

Lector dr. Golu Pantelimon, de la Institutul de științe pedagogice

Nu vreau să mă refer la multitudinea de aspecte pe care le cuprinde actul modernizării învățămîntului. Am să mă opresc numai la două dintre elementele care privesc procesul propriu-zis al învățării și la care ne gîndim de obicei atunci cînd se aminteste de modernizare. Se consideră modernizarea ca o modalitate de restructurare și înnoire a formulelor de transmitere a unui anumit bagaj intelectual, pe de o parte, iar pe de altă parte ca o modalitate tehnică, de dotare a învățămîntului cu auxiliare materiale de înaltă teh-

nicitate. În ceea ce privește prima linie, aceea a restructurării formulelor de predare, capătă din ce în ce mai mult teren noțiunea de programare, deja experimentată în unele școli din țara noastră. Poate adesea, aștit cercetătorii cit și practicienii pierd din vedere în aplicarea acestei formule un aspect de conținut al programării și anume — momentul psihologic. De aceea s-a ajuns să se considere că este suficient să ai informația divizată în părți mici și să asiguri realizarea schemei în sens invers. Dar aceasta este o schemă de legătură mai mult externă în relația dintre profesor și elev. Veriga esențială care este omisă în cadrul acestei interpretări este însușirea conștientă a cu-

ștințelor. În centrul unei lecții va sta și aici un scriitor — Homer, Goethe, Hugo etc. — sau imaginea universală a unui scriitor literar sau a unui autor. Evident, gradul de concentrare a lecțiilor de literatură universală, fie ele destinate unei expuneri monografice de autor sau unui curs, trebuie mult sporit.

Soclim însă că ceea ce interesează în primul rînd în procesul de familiarizare a tineretului nostru cu marile valori ale literaturii universale nu sînt expunerile biografice exagerate, nici tentativele zadarnice de epuzare a prezentării operelor unui scriitor, ci degajarea trăsăturilor specifice, care devine eficientă pe măsura lecturilor făcute de elevi. Bineînțeles că aceste cursuri se pot realiza numai printr-o analiză complexă și cu mijloace estetice corespun-

Conf. univ. dr. ROMUL MUNTEANU

Vizita în Uniunea Sovietică a ministrului învățămîntului, acad. ȘTEFAN BĂLAN

Ținut de două săptămîni, acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului al Republicii Socialiste România, a făcut o vizită în Uniunea Sovietică la invitația ministrului învățămîntului superior și mediu de specialitate din U.R.S.S., Viaceslav P. Eliutin. Acad. Ștefan Bălan a vizitat centrele universitare Moscova, Tbilisi și Kiev și a avut întrevederi cu cadre didactice și conducători ai învățămîntului de toate gradele din Uniunea Sovietică.

V.P. Eliutin, cu care prilej au fost discutate probleme privind organizarea învățămîntului superior, a activității de cercetare științifică în institutele de învățămînt superior, sistemul de specializare și perfecționare a cadrelor didactice universitare și altele. De asemenea, a avut convorbiri cu A.I. Danilov, ministrul învățămîntului al R.S.F.S.R. și cu A.N. Stolelov, ministrul învățămîntului superior și mediu de specialitate al R.S.F.S.R.

Miercuri 20 septembrie a.c. acad. Ștefan Bălan s-a înapoiat în Capitală.

Literatura universală în școlile noastre

În formația intelectuală a tineretului nostru, literatura a deținut întotdeauna un loc foarte important. De la Lepturările lui Aron Pumnal și pînă la programele din școlile noastre moderne, creația literară a constituit o modalitate fundamentală de formare a gustului pentru frumos, de întreținere a spiritului civic și de familiarizare a tineretului cu marile valori ale literaturii naționale.

Ajungînd în liceu, elevii sînt la vîrsta unei multilaterale curiozități. Acum, înainte de specializarea universitară, în această perioadă complexă și relativ îndelungată, cînd se pun bazele culturii generale, receptivitatea lor larg deschisă îi face apti să înregistreze cunoștințele cele mai diverse. În această etapă de mare importanță pentru biografia intelectuală a fiicărui tînar, cunoștințele din domeniul umanistic, printre care un loc de foarte mare însemnătate îl ocupă cunoștințele de literatură, capătă o funcționalitate deosebită,

conștințe indiferent de cariera pe care o vor alege mai tîrziu, trebuie să figureze și cunoștințe de literatură universală, începînd cu Homer și tragicii greci, traversînd apoi Renașterea și clasicismul și ajungînd, în cele din urmă, la valorile literaturii contemporane. Pe de altă parte, cunoștințele marilor capodopere ale literaturii universale facilitează o apreciere mai complexă și totodată mai specifică a valorilor artistice din cadrul culturii naționale.

Dacă astăzi scepticii care s-ar putea îndoi de utilitatea unui asemenea obiect de învățămînt în școlile noastre sînt foarte puțini, în schimb profesorii onestii care și-au pus numeroase întrebări în legătură cu metodologia unui asemenea curs par să fie încă foarte numeroși. Pentru aceștia am dori în primul rînd să precizăm că, după părerea noastră, metodologia unui curs de literatură universală nu poate diferi, în liniiile ei esențiale, de cea a lecțiilor de literatură

(Continuare în pag. a 3-a)

VIATA CURENTA IN ȘCOALA

În legătură cu reglementarea

programului de muncă

Măsuri menite să ducă la sporirea eficienței muncii

O dată cu prima zi de școală „metronomul” însușirii cunoștințelor și-a reluat cadența obișnuită, înregistrând cu fiecare clipă, cu fiecare ceas, ascendența îndirii elevilor pe spirala dialectică a cunoașterii.

În acest proces complicat de înțelegere a legăturilor care guvernează natura și societatea, activitatea profesorului are, neîndoielnic, un rol catalitic. Urmează cu necesitate ca ea să se desfășoare cât mai riguros organizată sub toate aspectele care îi vizează atât sfera cit și conținutul.

Pe această linie și urmând recomandările hotărârii ale conducerii de partid și de stat cu privire la reglementarea programului de muncă și întărirea disciplinei în toate sectoarele de activitate, Ministerul Învățământului a emis un ordin care reglementează programul de muncă și indică măsurile pentru întărirea disciplinei în școlile de cultură generală, în școlile profesionale și tehnice și în liceele de specialitate. Menit să ducă la creșterea calității tuturor activităților didactice și la o valorificare superioară a timpului de lucru, ordinul ministrului învățământului săbănește obligația didacticei zilnice, structurarea ei și conținutul de memento prevederi și indicații care în seama de particularitățile muncii în școală.

Formind de la premisi (pe deplin valabile) că o măsură poate să aibă eficiența maximă (și deci să folosească nemijlocit scopul propus) numai atunci când este înțeleasă la adevărată ei valoare și corect aplicată, am ținut să stăm de vorbă, în legătură cu aplicarea ei, cu elevii directori de școli.

„Ordinul aduce precizări importante pentru munca noastră — ne-a relatat prof. EUGENIA MIHAL, directorul Școlii generale nr. 1 din Giurgiu — în sensul că, stabilind norma de 48 de ore săptămânal (8 ore zilnice) se specifică activitățile din școală și cele care pot fi efectuate în afara școlii (studii individuale, corectarea lucrărilor de control etc.). Ceea ce ne revine nouă, celor chemați să veghem la stricta aplicare a ordinului este să găsim modalitățile de control al acestor activități. Consider că cel mai bun control se realizează în primul rând prin nivelul la care se desfășoară lecțiile.

„Ordinul ministrului — pe spune tov. ȘTEFAN SEIMAN, directorul Liceului din Vinga — (în seama de variatele posibilități) pentru care le are profesorul și învățătorul de a se documenta, de a studia și crea condiții posibile pentru ca această pregătire și informare continuă a educatorilor să se facă în cele mai bune condiții, atât în incinta școlii cit și în afara ei.

Totodată ordinul arată directorilor de școli că trebuie să țină seama de faptul că fiecare educator are de efectuat o serie de acțiuni și activități care se organizează în afara școlii și că pentru buna lor desfășurare trebuie să creeze condițiile necesare. S-a înțeles în unele cazuri că activitățile suprapuse și multe la număr din școală și în afara ei sunt profesorii prea puțin între zidurile școlii, și practica ceea ce urmează să se organizeze în afara — vizite la domiciliul elevilor, studii la sursele de documentare etc. să nu poată avea loc, sau să se desfășoare în grabă. Cred că ordinul, aplicat conștiințos în școli, va pune capăt supraincarării. Întrucât cuprinde indicații în vederea participării tuturor cadrelor didactice în mod corespunzător, echitabil la acțiunile ce trebuie organizate de școală și în afara ei.

Prof. EUGEN TUDOR, șeful secției de învățământ a raionului Arad, a pus în discuție o propunere care merită studiată cu toată atenția. „Ca specialiști în științele economice — ne-a spus tov. Tudor — socotesc esențial să pornim de la constatarea că o valorificare deplină a

timpului de lucru, pe care învățătorii și profesorii au datoria să-l prezente școlii, este strins legată de o normare științifică a muncii didactice. În definitiv acum cind s-au găsit criterii științifice pentru normarea activității desfășurate în institutele de cercetare științifică și în proiectare, unde, evident, munca de creație are o pondere deosebită, nu văm impedimente de netrecut în fața unei asemenea acțiuni pe plan didactic. Evoluția o serie de soluții — care să pornească de la parametrii unei înalte exigențe, de la experiența celor mai bune cadre didactice, crârmile fiind diferențiate în funcție de nivelul calificării profesionale a cadrelor didactice, de gradul didactic și vechimea în învățămînt — ar putea fi experimentate în cîteva școli din fiecare regiune, pentru a se putea ajunge la o „normă generalizatoare”.

Aplicarea cu înțelegere eficientă a ordinului ministrului învățământului privind reglementarea programelor de muncă și întărirea disciplinei în școli — ne spune prof. S. GOLDBERG, directorul Școlii generale nr. 2 din București — solicită, la primul rînd, un înalt spirit de răspundere și o adică maturitate pedagogică, atât din partea cadrelor de conducere din școli cit și din partea fiecărui membru al corpului didactic. Învățatul conștient al acestui serios îndemnament pe care îl învâțător și profesor la o anumită măsură de responsabilitate și activitate didactice, metodice, educative, de perfecționare și de culturizare, în vederea apărării apărării și în ridicarea pe o treaptă mai înaltă a culturii și civilizației. Răspunderea de mare însemnătate presupune în aceste condiții o mare diviziune de vîrstă. Este mai ușor să deții o anumită măsură de responsabilitate și o anumită măsură de vîrstă decât să deții o anumită măsură de vîrstă și o anumită măsură de responsabilitate.

La rîndul său, prof. C. BARON, directorul Liceului „Ion Măteiușcu” din Giurgiu, ne-a spus: „Conștientizarea profesorilor și învățătorilor că munca didactică și a valorii ei de fapt ce trebuie acordată în total îndeplinirii acestor obligații este esențială să favorizeze realizarea a două obiective deosebit de importante. Pe de o parte se pune cu toată seriozitatea în fața fiecărui profesor un rezultat precis de calitate profesională. În felul acesta cei cîțiva obiectivi să se echivaleze de la o serie de sarcini, var trebură să înțelegem că obligația lor nu se limitează la predarea lecțiilor ci cuprinde și participarea la activitățile cu școlarii, ca și la cele social-culturale.

Antrenarea aproximativ egală la activitate a tuturor cadrelor didactice va avea drept corolar firesc deservirea de unele sarcini a cadrelor didactice care au dus pînă acum greu muncii în școală.

În al doilea rînd, reglementarea programului de muncă vine să arate, încă o dată, cu toată seriozitatea atenția conducătorilor unităților școlare care antrenau în trecut cadrele didactice în tot felul de acțiuni ce nu reveneau acestora, pe considerentul — profesorii au mai mult timp la dispoziție — că trebuie, urgent, să-și revizuiască această atitudine. De altfel, în acest sens, au și intervenit reglementări complementare pe plan regional și raional.

Converbirile avute în legătură cu reglementarea programului de muncă ne-au creat convingerea că directorii de școli vor veghea cu toată grija la justa aplicare a ordinului ministrului.

Primii pași, primele descoperiri pe căile învățării.

Început de an școlar în activitatea educativă

— Elevii mei sînt de aerecunoașterea au devenit mai ascultători.

— Clasa a VIII-a „B” a ajuns frumoză la disciplina.

— Elevii X a devenit o problemă!

Ne sînt familiare și situațiile, și formulările. Discuțăm acum în primele zile de școală despre aceste schimbări în caracterul, în clasă, adică un răspuns pentru fiecare, la felul deosebit de probleme par a se surprinde și, contrar, decât să ne surprindă să apară, ele indică o realitate.

Cunoașterea lor, importantă pentru pedagog, condiționează intervențiile ulterioare: e necesar să îi cunoaștem la început de an școlar de știința care îi caracterizează pe elevii pe care îi îndrumăm cu un an în urmă, și pe care, deci îi cunoaștem pentru a ști ce să le facem în continuare. Mai importantă încă decât simpla cunoaștere a faptului este cunoașterea lor, înțelegerea conexiunii care le-a provocat. De ce au devenit elevii mai ascultători? Cum a ajuns clasa a VIII-a „B” disciplinată? Cine a devenit o problemă? Și, mai ales, în raport cu ce stabilim noi obiective, la început de an școlar, care date caracterizante?

De cele mai multe ori se vorbește despre un anumit nivel, dar, pe generalizarea posibilă de la particularitate (faptul că un elev are un anumit nivel de cunoaștere) la generalizare (faptul că un elev are un anumit nivel de cunoaștere) este esențial să favorizeze realizarea a două obiective deosebit de importante. Pe de o parte se pune cu toată seriozitatea în fața fiecărui profesor un rezultat precis de calitate profesională. În felul acesta cei cîțiva obiectivi să se echivaleze de la o serie de sarcini, var trebură să înțelegem că obligația lor nu se limitează la predarea lecțiilor ci cuprinde și participarea la activitățile cu școlarii, ca și la cele social-culturale.

Antrenarea aproximativ egală la activitate a tuturor cadrelor didactice va avea drept corolar firesc deservirea de unele sarcini a cadrelor didactice care au dus pînă acum greu muncii în școală.

În al doilea rînd, reglementarea programului de muncă vine să arate, încă o dată, cu toată seriozitatea atenția conducătorilor unităților școlare care antrenau în trecut cadrele didactice în tot felul de acțiuni ce nu reveneau acestora, pe considerentul — profesorii au mai mult timp la dispoziție — că trebuie, urgent, să-și revizuiască această atitudine. De altfel, în acest sens, au și intervenit reglementări complementare pe plan regional și raional.

Converbirile avute în legătură cu reglementarea programului de muncă ne-au creat convingerea că directorii de școli vor veghea cu toată grija la justa aplicare a ordinului ministrului.

de aprecieri obiective (fiecare elev indică situații concrete din viața clasei considerate a se încadra sau nu în condițiile noștri învățate, stabilită o anumită lezare, interpretarea datelor obținute prin izvoarele școlare ajută la înțelegerea eficientă a fenomenelor educaționale și totodată la clasificarea elevilor de perspectivă. Vom să știm dacă este necesar — pentru locurile din clasele pentru anumii elevi — să le explicăm, cercetăm și îmbogățim cunoștințele lor școlare, spre a se înalta nivelul de înțelegere școlară a materiei învățate și să putem interveni în mod intenționat în situațiile date.

A prețuirea elevilor și desamorsarea din rîndul lor reprezentanților pentru participarea la diferite manifestări culturale, artistice, sportive, a le solicita contribuția benevolă la activități mai puțin plăcute, care cer efort, precizie, spirit de răspundere, și pune în situație unor elevi slovești din punctul de vedere al spiritului de școlărie — sînt numai cîteva dintre măsurile care ne îndrumă în activitatea lor școlară.

Observăm organizarea a activităților elevilor pe lângă restanțele unui material topic valoros, care trebuie apoi sistematizat, prelucrat. Faptul că elevii au o anumită cunoaștere a materiei învățate, dar nu au o cunoaștere deplină a acesteia, este o situație care ne îndrumă în activitatea lor școlară.

De cele mai multe ori se vorbește despre un anumit nivel, dar, pe generalizarea posibilă de la particularitate (faptul că un elev are un anumit nivel de cunoaștere) la generalizare (faptul că un elev are un anumit nivel de cunoaștere) este esențial să favorizeze realizarea a două obiective deosebit de importante. Pe de o parte se pune cu toată seriozitatea în fața fiecărui profesor un rezultat precis de calitate profesională. În felul acesta cei cîțiva obiectivi să se echivaleze de la o serie de sarcini, var trebură să înțelegem că obligația lor nu se limitează la predarea lecțiilor ci cuprinde și participarea la activitățile cu școlarii, ca și la cele social-culturale.

Antrenarea aproximativ egală la activitate a tuturor cadrelor didactice va avea drept corolar firesc deservirea de unele sarcini a cadrelor didactice care au dus pînă acum greu muncii în școală.

În al doilea rînd, reglementarea programului de muncă vine să arate, încă o dată, cu toată seriozitatea atenția conducătorilor unităților școlare care antrenau în trecut cadrele didactice în tot felul de acțiuni ce nu reveneau acestora, pe considerentul — profesorii au mai mult timp la dispoziție — că trebuie, urgent, să-și revizuiască această atitudine. De altfel, în acest sens, au și intervenit reglementări complementare pe plan regional și raional.

Converbirile avute în legătură cu reglementarea programului de muncă ne-au creat convingerea că directorii de școli vor veghea cu toată grija la justa aplicare a ordinului ministrului.

și valoroase pentru acestea. Reacția elevilor față de un coleg nou, modul cum este ales colectivul de conducere a clasei, comportarea elevilor la un spectacol sau la o excursie, alături pe care și-l acordă unul altuia sînt numai cîteva din observările care ne pot dezvălui aspecte interesante asupra caracterului lor, asupra atmosferei din clasă. Dacă viața clasei nu oferă de sine suficientă împrejurări pentru a surprinde tot ce dorim să cunoaștem din structura personalității elevilor, a colectivului, putem interveni și crea în mod intenționat situațiile date.

A prețuirea elevilor și desamorsarea din rîndul lor reprezentanților pentru participarea la diferite manifestări culturale, artistice, sportive, a le solicita contribuția benevolă la activități mai puțin plăcute, care cer efort, precizie, spirit de răspundere, și pune în situație unor elevi slovești din punctul de vedere al spiritului de școlărie — sînt numai cîteva dintre măsurile care ne îndrumă în activitatea lor școlară.

Observăm organizarea a activităților elevilor pe lângă restanțele unui material topic valoros, care trebuie apoi sistematizat, prelucrat. Faptul că elevii au o anumită cunoaștere a materiei învățate, dar nu au o cunoaștere deplină a acesteia, este o situație care ne îndrumă în activitatea lor școlară.

De cele mai multe ori se vorbește despre un anumit nivel, dar, pe generalizarea posibilă de la particularitate (faptul că un elev are un anumit nivel de cunoaștere) la generalizare (faptul că un elev are un anumit nivel de cunoaștere) este esențial să favorizeze realizarea a două obiective deosebit de importante. Pe de o parte se pune cu toată seriozitatea în fața fiecărui profesor un rezultat precis de calitate profesională. În felul acesta cei cîțiva obiectivi să se echivaleze de la o serie de sarcini, var trebură să înțelegem că obligația lor nu se limitează la predarea lecțiilor ci cuprinde și participarea la activitățile cu școlarii, ca și la cele social-culturale.

Antrenarea aproximativ egală la activitate a tuturor cadrelor didactice va avea drept corolar firesc deservirea de unele sarcini a cadrelor didactice care au dus pînă acum greu muncii în școală.

În al doilea rînd, reglementarea programului de muncă vine să arate, încă o dată, cu toată seriozitatea atenția conducătorilor unităților școlare care antrenau în trecut cadrele didactice în tot felul de acțiuni ce nu reveneau acestora, pe considerentul — profesorii au mai mult timp la dispoziție — că trebuie, urgent, să-și revizuiască această atitudine. De altfel, în acest sens, au și intervenit reglementări complementare pe plan regional și raional.

Converbirile avute în legătură cu reglementarea programului de muncă ne-au creat convingerea că directorii de școli vor veghea cu toată grija la justa aplicare a ordinului ministrului.

scriu (nebazîndu-ne pe memorie) și apoi să stabilim legături între ele, degajînd cauzele, lundăm în ținele lor generalizările pe elementele tipice ale faptelor constatate.

Fiecare educator trebuie să știe bine de unde pornește într-o anumită etapă, pentru a putea aprecia, la încheierea ei, dacă rezultatele muncii se situează pe o linie ascendentă, sînt în regres, ori marchează stagnații.

Începutul de an școlar este momentul optim pentru stabilirea nivelului existent în desăvîrșirea procesului educativ. Cum se prezintă elevii cu care „pornim în drum”? Atenție, ei nu sînt aceiași de care ne-am despărțit în vară. S-au înțeles după o vacanță bogată în impresii noi, cu orizontul mai vast, au strîns date neașteptate, pe care le-am imaginat haotic, în care este deci necesar să punem ordine, să dobîndim noi deprinderi care se vor fixa ori ajutate și se stingă. Ca să putem interveni trebuie să cunoaștem, sau, mai exact, să ne reconaștem elevii. Și atunci nu vom mai avea surpriza de a nu putea explica de ce elevii noștri au devenit de nerecunoscut, au ajuns să se poarte într-un anumit mod, sau ne ridicau probleme.

LUMINIȚA GHIVIGĂ

comentarii

Săptămîna are 7 zile

Directorul își nota totul în caiet. Mai auzise de cîteva ori aceleși indicații dar el scria metodic și cum făcea din totdeauna: „trebuie să facem...”, „trebuie să asigurăm...”, „trebuie să...”. Apoi sublinia o concluzie clară: „am un școlar trebuie temeinic pregătît.”

Cum și el auzise mai demult la aceeași concluzie își deslușea agenda să schițeze un mic plan: „Deci, pînă dimineață am fost în diferite comitete, la balcau, la fîră frecvență, la admitere... Bun!... Mai departe luni și marți au fost consfățuiri... Bun!... Azi, miercuri, este sîmbătă asta în Galați cu toți directorii de licee din regiune. S-ar pîrea că se termină pînă diseară... Bun! Ori cînd începe școala? Vineri? O? Începem să stau bine? Nu pot să stau prezent în școală să mă ocup de... temeinică pregătire.”

Prima cunoștință

Mai sînt cîteva clipe pînă la festivitatea de deschidere a școlii noastre. Se formează ca veștile. Pentru elevii veniți în țară în școlile emigranților sînt duble: începutul unei noi activități în școală și primul contact cu o lume nouă.

Dirigintele uneia din clasele anului I Liceul pedagogic din orașul B. încearcă să-și adune elevii în jurul său. Nu-i cunoaște încă. Nici elevii nu-l cunosc. Ridicînd pe treptele de la intrare dirigintele îl strîng pe rînd. În curtea școlii de peste o mie de elevi e ocazie de destul.

— Vă rog să nu vă supărați, pe mine m-așî strîngat? — Da, ce băi fată, ești surdă? Unde îți e capul, băi? — Ești o mină dirigită! — Eleea e fînt capul în jos murmurînd un cuvînt de iertare. La școala din satul său învășate să fie conștienți... Și în timp ce dirigintele o strîng din nou, în creșterea citului îi infiori a lacrimă.

Banca și uniforma cea nouă

Cine putea fi mai bucuros decît Fănuș? Avea și toate motivele. Îi cumpărase inima o uniformă nouă. Apoi prima zi de școală și-a început-o într-o nouă școală, frumoasă, luminoasă. Și căștile pe care le-a găsit odată pe bancă erau tot noi. Și-și văzu, în fața școlii, că nimeni nu-i mai mîndru ca el în Podeni.

Numeri că, o dată, cînd s-a ridicat să meargă la tablă, a auzit o vîrtej. S-a îngrozit: își apînse uniforma cea nouă într-un unghi. Abia atunci își făcu seama că banca în care ședea era veche și ruptă.

— De ce, cînd este totul nou, banca mea este veche și ruptă? — se înclina Fănuș.

Ce n-a înțeles Fănuș și ce nu i-a explicat nimeni este că pentru școala cea nouă băncile au fost comandate termal de la Statul Mare. Mercuri de noia nu s-au făcut încă de cînd și așa se face că numai o parte din băncile a ajuns în timp la școală. S-ar mai fi putut procura băncile de la Vîrșul dar... ar fi fost odată de bani. Ce să faci? În ultimul moment au fost găsite în clase băncile cele vechi...

Or fi stînd oare cel care se ocupă cu confecționarea și apronizarea școlilor cu moblier ce necer 1-au primitul lui Fănuș umbrîndu-i bucuria primii zile de școală?

Conf. VIRGIL ATANASIU

Reflecții pe marginea unui concurs

În acest an s-a ținut în Polonia prima Olimpiadă internațională de fizică la care au participat și elevii din țara noastră. Rezultatele obținute de ei sînt departe de a ne mulțumi, cu altă mîsură cu alt elevul nostru participat la concursurile similare de matematică au adus distincții lor bucuria mai multor distincții, în premi și medalia.

Pentru profesorii de fizică de la bun început se pune întrebarea: cum de s-a întâmplat acest lucru?

Ca la orice competiție de nivel internațional și în cadrul unei olimpiade de fizică trebuie să se înțeleagă pe arena concursului cel mai bun dintre cei mai buni, elevii frumozii aleși dintre elevii fiecărei țări participante. Numai la aceste condiții întrecerea poate constitui un prilej de verificare a nivelului superior la care se poate ridica însușirea cunoștințelor de fizică în liceu și, totodată, un prilej de afirmare stimulator pentru viitorii cercetători și specialiști. Clasificarea elevilor trimiși de noi pe ultimul loc a demonstrat însă nivelul scăzut al pregătirii lor în comparație cu nivelul la care se prezintă elevii din țările concurente. Faptul că ei nu s-au putut măsura cu colegii lor din alte țări ne determină să analizăm împrejurările în mod obiectiv și, mai ales, fără a încerca să-i găsim scuze. Să vedem, mai întâi cine au fost participanții trimiși de noi: trei elevi premianți la etapa finală a concursului de fizică din acest an — un elev de clasa a IX-a și doi elevi de clasa a X-a — elevi foarte bine pregătiti în ceea ce privește cunoștințele de fizică proprii claselor respective. Cu cine s-au înfruntat în însă olimpiadă? Cu elevi care au absolvit liceul, cu premianți al ultimii clase, se recunoaște în cadrul unor concursuri asemănătoare celor de la noi.

De ce au participat și din țara noastră elevii din ultima clasă premianți respectiv al concursului din acest an? Pentru că examen-

le de admitere în învățămîntul superior au coincis cu desăvîrșirea olimpiadei. S-ar pîrea că această motivare se scutește de răspundere. Dar, dar numai într-o măsură. Desigur, altă motivare de gîndire are un absolvent al clasei a IX-a sau al clasei a X-a, chiar dacă este vorba de însușirea aceluiași capitol al fizicii — cum a fost cazul la această olimpiadă.

Mai apoi, oricum ar fi, nu trebuie uitat că la o asemenea concurs este vorba de viitor. Un asemenea concurs nu trebuie să se limiteze numai la manual, la programarea clasei, la rezolvarea unui număr restrîns de probleme, la efectuarea unui a celor lucrări de laborator care se prelung oricînd elev obișnuit. El trebuie să aibă un orizont mult mai larg de cunoștințe decît cel corespunzător parcurgerii singurinoase a manualului și audienței atente a expunerii profesorului la clasă. Trebuie să fie un pasionat pentru fizică și nu doar un simplu elev șilitor și conștient în ce privește îndatoririle sale școlare. Un asemenea element trebuie descoperit de profesor, îndrumat și ajutat să se dezvolte nu doar în limitele cerințelor programei școlare, ci pînă la maxima sa capacitate.

Care așa se procedează? Da. Dar numai în parte. Așa cum au demonstrat concursurile interne de fizică în școli se face foarte, dar nu se efectuează desule lucrări de laborator, nu se urmărește în suficientă măsură modul de folosire al literaturii de specialitate. Profesorul trebuie să acorde o mai mare atenție îndrumării elevilor talentați la fizică în vederea producării cărților, a revistelor de fizică a căror existență elevul respectiv nu are cunoștință, să discute cu el și-l ajute în înțelegerea esenței unui fenomen găsit de el în lucrările consultate, să-l îndrume în vederea rezolvării unor pro-

Breviar din corespondență

La Liceul nr. 1 din Baia Mare, introducerea mijloacelor audio-vizuale în procesul predării constituie o preocupare deosebită din partea colectivului cadrelor didactice. Laboratorul — după cum ne scrie prof. Marin Boboc, directorul liceului — a fost amenajat astfel, încît să poată fi utilizat atât pentru experimentele de chimie cit și pentru cele de fizică. Pe lângă aparate ca: magnetofon, diascopul, combinat cu diascopul, tabla rulantă (ce poate fi utilizată simultan cu proiectorul de ecran), laboratorul dispune și de instalații electrice, apă și gaz metan.

Se află acum în experimentare prezentarea imaginilor vizuale conjugate cu cele sonore utilizînd cinematograful, emisiunile televizate și diascopul.

Activitatea educativă în școlile speciale este mai complexă decît, de exemplu, a învățătorului ce predă la clasele I-IV. În legătură cu această problemă tov. Prof. Gheorghe Răulea, directorul Casei de copii din Tur-nu-Rosu, trimite propunerile concrete, interesante prin esența lor. De pildă, tov. Gh. Răulea consideră necesar ca în cadrul planului de învățămînt al

liceelor pedagogice să se pună un accent mai mare alți pe predarea psihologiei copilului (accentuîndu-se latura practică a problemelor) cit și pe transmiterea unor elemente de logopedie, a căror cunoaștere este indispensabilă. Pentru că este știut, absolvenții liceelor pedagogice vor lucra și în unități școlare profilate special și unde munca corectivă a deficienților de vorbire ocupă un loc important.

Pe baza experienței personale la clasele mici, tov. Gh. Angelescu de la Liceul nr. 3 din Ploiești,

OPINIILE

Un cuvânt de ordine: MODERNIZAREA

(Urmare din pag. 7)

noștrilor, care presupune urmărirea procesului învățării chiar pe traseul lui în toată continuitatea, de la început pînă la rezultatul la care duce. Rezumind controlul numai la rezultate, la o acțiune care se realizează în momentul în care actul învățării a luat sfârșit, ignorăm această coordonată a asimilării conștiente.

Psihologia modernă a învățării ne cere ca, dimpotrivă, din operație în operație, din acțiune în acțiune să efectuăm pînă la rezultatul final un control permanent, realizând astfel transformarea datelor externe în acțiunea personală a elevului, pe care acesta să o poată folosi liber într-o succedentă întregă de situații. O atare înțelegere a programării înțelește să-l ajute pe elev nu numai în timpul școlii, ci și după absolvirea acesteia. El trebuie să dobândească metode generalizate de lucru, metode de gândire care să-i releve într-o întregă multitudinea de situații tactica și strategia de lucru. Psihologic aceste procedee de lucru generalizate care permit elevului să găsească calea de acces, noi le numim procedee de orientare, în raport cu care rezolvările propriuzise de sarcini nu reprezintă decât latura obiectivă, adică partea tehnică.

În legătură cu această linie, a mijloacelor audio-vizuale este de asemenea de arătat necesitatea considerării premiselor psihologice. Ele atropie pe elevi de înțelegerea cunoștințelor, reprezentând într-un fel, în limbajul tehnicii moderne, vechiul principiu al intuiției. Desigur se poate merge cu perfecționarea acestor mijloace foarte departe, dar nu se va ajunge la îmbunătățirea procesului de învățămînt doar prin mijloace în sine. S-a înțeles greșit că dacă dai cit mai multe imagini cunoștințele se însușesc mai bine. Psihologia arată că frecvența prea mare a imaginii împiedică dezvoltarea gândirii abstracte.

Consideră că în actuala etapă a modernizării învățămîntului, fundamentarea psihologică reprezintă o verigă de înșelă însemnată și că orice tentativă pe această linie trebuie să se raporteze la ea și să se verifice prin ea.

O modalitate realistă

Prof. Ion Vicol de la Liceul „Mihai Viteazul” București

Personal, în calitate mea de profesor de limba franceză, nu cred în rețete miraculoase și în schimbări spectaculare de la o zi la alta în ce privește predarea limbilor moderne. Nu sînt în același timp nici scepticul care crede că metodele existente pot fi imuabile și nici nu consider că rutina trebuie să fie asociată drept o experiență de viață. Mi-am propus de cîteva ani încoace — și urmăresc țelul acesta cu consecvență — să-i fac pe elevi nu numai să construiască corect o frază ci să aibă curajul și capacitatea de a vorbi. Ce fac pentru acest scop? Țin seama de importanța enormă pe care o are acumularea structurilor de bază, a exercițiilor de conversație pe baza unor asemenea structuri.

Îmi propun în afară să aplic unele procedee utilizate de profesorii francezi care predau limba franceză drept limbă străină, așa cum le-am văzut folosite în stațiile de perfecționare pe care le-am făcut în Franța la sfîrșitul anului trecut la Liceul Pilot din Sevre, sau la cursurile de la Sorbona ale doamnei Colette Stourz, precum și la cele de la REDIF și ELC (instituții ale Ministerului Educației Naționale care se ocupă cu difuzarea limbii franceze ca limbă străină). Acolo se foloseau procedee simple dar ingenioase legate de exploatarea vocabularului nou, de conversația pe bază de structuri fundamentale etc. Îmi propun de asemenea să trec la o utilizare mai organizată a exercițiilor structurale pentru formarea deprinderilor de exprimare în limba franceză și lărgirea procedurilor de automatizare a proceselor de vorbire.

Conceptul

de probabilitate

și formarea gândirii științifice a elevului

Prof. dr. E. Fischbein, șef de sector la Institutul de psihologie

Se știe că în toate domeniile de activitate statistică și calculul probabilităților tind să ocupe azi un loc din ce în ce mai important. Științele sociale, în primul rînd — dar și științele pozitive — fizica, biologia etc., utilizează larg legi

de tip probabilist. Teoria informației, teoria deciziei, altele de importanță în societatea contemporană se sprijină pe calculul probabilităților. Or, școala nu pregătește elevii în aceste direcții. După cum se știe, în ultima clasă de liceu — secția reală — se va introduce la noi studii disciplinelor respective. Un manual experimental este deja elaborat în acest sens. Dar probabilitatea nu este un simplu concept matematic alături de altele. Probabilitatea reprezintă în primul rînd un mod de a gândi, o anumită orientare în înțelegerea și interpretarea fenomenelor realității, ireductibilă la un ansamblu de formule învățate. Fenomenele stocastice n-au firește, nimic misterios în ele însele, dar școala, în concepția ei tradițională pregătește numai pentru înțelegerea relațiilor deterministe, univoce, pentru interpretarea fenomenelor obiective în spiritul unor asemenea relații. Nimic în școală nu favorizează sinteza dintre posibil și necesar care stă la baza conceptului de probabilitate.

În ultimii ani, noi am întreprins o serie de cercetări în această direcție, pentru a decela eventuala existență a unor elemente de întuire a fenomenelor stocastice și modul în care se dezvoltă (sau sînt frînate) sub influența școlii. Rezultatele noastre au scos în evidență caracterul contradictoriu al intuiției probabiliste cu aspecte favorizante și altele negative de care, de fapt, nimeni nu se ocupa, ajungîndu-se astfel la adultul — chiar și la cel cultivat — la un adevărat hățis de idei înțelește privind categoriile de hazard și necesitate. Ceea ce ne propunem pentru viitor (împreună cu colegii mei Ileana Pampu și Ion Mînzat — eventual în colaborare cu matematicienii) este să găsim procedeele elementare, intuitive, sugestive prin care aspectele fundamentale ale domeniului probabilităților să poată fi asimilate treptat de copii începînd chiar cu preșcolarii. Pe de altă parte, dacă este adevărat că un concept se asimilează bine numai prin raportarea la concepte corelate (prin iluminare și delimitare reciprocă), înseamnă că și conceptul de relație necesară (fundamental pentru gândirea științifică) are la rîndul său enorm de cîștigat în procesul instructiv prin studiul implicat a categoriilor de întimplare și probabilitate. Aceasta nu numai în cadrul teoriei al unor discipline filozofice sau umaniste, dar mai ales în cadrul experimental al jocului și al laboratorului.

Schimbări cerute

de exigențele moderne

Conf. univ. Gheorghe Maria, dr. în științe pedagogice de la catedra de pedagogie a Universității din București

În problema modernizării cred că este necesar să ținem seama de necesitatea de a îmbina în școala de masă mijloacele clasice cu cele moderne. Mi-am propus ca în cursul pe care îl voi ține în fața

studenților să abordez această problemă efectuînd deimitările necesare, stabilînd metode de interferență și subliniînd modalitatea fuzionării celor două categorii de mijloace.

O problemă deosebită mi se pare a fi și aceea a învățămîntului elementar. Noi am trecut de mai multe ori la învățămîntul elementar obligatoriu de 8 ani dar programele pentru clasele I-IV au rămas neschimbate. În ceea ce privește cunoștințele, organizarea, sistematizarea lor s-ar putea opera, mai ales în condițiile prelungirii duratei învățămîntului, schimbării esențiale menite să adapteze procesul instructiv-educativ la exigențele moderne și în același timp la structura psihologică și socială a populației școlare actuale. Trebuie să ne gândim că dăm încă elevilor din primele clase cunoștințe mult prea disparate și într-un tempo mult prea lent. Procesul însușirii cititului, de exemplu, se întinde pe durata a aproape patru ani de zile. Pe de altă parte cunoștințele ar trebui să fie organizate încă din clasa I pe discipline — geografie, științe naturale etc. Ar fi poate potrivit ca în clasa I să figureze o disciplină specială „Observarea naturii” pentru că elevii încep această disciplină în învățămîntul preșcolar. Organizarea pe discipline de care aminteam precum și unele schimbări pe care ar urma să le operăm în domeniul melodiei ar contribui la dezvoltarea procedurilor de gândire logică ale copiilor, la stimularea interesului pentru lumea înconjurătoare. La pregătirea matematică prin cunoștințe sistematice pentru studierea ulterioară a disciplinelor de sine stătătoare.

Transformări în

conținut și procedee

Prof. Gheorghiu Cornelia, de la Liceul nr. 42 București

Pentru ca predarea chimiei să corespundă cerințelor moderne, profesorii noștri și-au propus să acorde o atenție sporită teoriei electronice care a permis o nouă clasificare a reacțiilor chimice și va da elevilor posibilitatea să-și lărgescă orizontul înțelegerii mecanismelor acestora. De asemenea ne propunem ca în cercul profesorilor să tratăm problemele predării sistematice a teoriei reacțiilor de oxido-reducere, ca și ale interpretării acestor tipuri de reacții din punct de vedere electronic, astfel încît elevii să-și însușească limpede noțiunea de valență.

În ceea ce privește procedeele, ne propunem ca în anul școlar actual să extindem predarea chimiei prin procedeele fișelor programate. Sistemul a fost folosit încă anul trecut la clasa a IX-a și s-a dovedit eficient, mai ales, în cazul unor lecții în care elevii erau solicitați să deducă proprietățile unei substanțe noi pe baza experiențelor pe care le executau individual. Ne propunem ca anul acesta să introducem învățămîntul programat și la studiul metalelor.

În rîndurile de mai sus am ridicat cîteva probleme, fără o ierarhizare după un criteriu anume, legate de preocupările actuale privind modernizarea. Evident, problema modernizării învățămîntului albit sub latura ei teoretică precum și sub cea practică este cea mai vastă și mai complexă decît o pot prezenta cîteva declarații adunate aici. Tocmai de aceea, folosim acest prilej pentru a solicita pe toți cei care au preocupări legate de modernizarea învățămîntului să ne comunice ideile, gândurile, sugestiile, experiențele practice și rezultatele dobîndite pe această direcție.

exponerile profesorilor nu sînt doar unele date și caracterizări pe care să le memoreze mecanic, ci mai ales capacitatea de înțelegere și apreciere personală a operelor studiate și citite, ca și motivarea convingătoare a evaluării lor estetice. Aprecierea lui Dante, Byron, Dostolevski, Solohov sau Thomas Mann, de pildă, nu poate fi justificată doar prin criteriul subiectiv — îmi place sau nu-mi place — ci prin detectarea componentelor operei, care în altă de mesajul ei, citit și de modalitățile de realizare artistică.

Compunerile diferențiate

Unul din mijloacele deprinderii de a vorbi și a scrie corect îl constituie, după cum se știe, compunerile. Desigur, prin compunerile nu se urmărește numai formarea deprinderii de a vorbi și a scrie corect, ci și formarea gândirii logice a elevilor cu atât mai mult cu cît exprimarea incorectă este, de regulă, consecința gândirii neordonate, superficiale. Nu trebuie uitat pe de altă parte că, îndeosebi în liceu, compunerile constituie și un instrument de formare a gustului estetic și a spiritului critic, ambele atât de necesare în sesizarea valorii artistice a operelor literare.

Considerăm că, în cadrul muncii de formare prin compunerile a exortării corecte în scris și oral, implicat a gândirii logice, a gustului estetic și a spiritului critic, se pot folosi cu succes compunerile diferențiate — unele mai ample, pentru elevii buni și foarte buni, altele mai reduse, pentru elevii care fac greșeli de ortografie și ortografie. (Firește că înainte de a da asemenea compuneri, profesorul trebuie să cunoască cît mai exact nivelul însușirii de către elevi a ortopieii și ortografiei). Cînd într-o clasă sînt numai 2-3 elevi cu greșeli de exprimare și ortografie, se pot folosi pentru fiecare din ei, teme aparte. În felul acesta compunerile diferențiate devin pe de o parte, pentru o anumită categorie de elevi, instrumente de consolidare a greșelilor de exprimare și ortografie, iar pe de altă parte, pentru majoritatea elevilor, instrumente de desăvîrire a exprimării în scris precum și de afirmare a spiritului critic și a stilului personal.

Compunerile diferențiate sînt cerute în practică, după părerea mea, nu numai de învățătorii nivelului de însușire a cunoștințelor de vorbire și scriere corectă, dar și de învățătorii nivelului literar al elevilor și, în general, a orizontului lor cultural. Orice profesor de limba română — oricît de puțină experiență la catedră ar avea — nu se poate să nu fi observat strînsă legătură care există între lectură în afară de clasă și exprimarea ele-

velor, fie oral, fie în scris. În general, elevii care se exprimă corect și scrieră și care, în alcătuirea compunerilor, dovedesc un vocabular bogat și variat și chiar un stil personal sînt elevii care au citit principalele opere din literatura română și universală, precum și studii de istorie și critică literară.

Ca exemple de compuneri diferențiate, cităm cîteva (experimentale și, se înțelege, experimentate de autorul acestor rînduri, la sfîrșitul lecțiilor prevăzute de programă pentru studiul „Luceafărului”): De la fata de împărat din basmul popular românesc „Fata în grădina de aur” la Cătălina din „Luceafărul” lui Eminescu; De la zmeul din basmul popular românesc „Fata în grădina de aur” la Hyperion din „Luceafărul” lui Eminescu; Semnificația simbolurilor din „Luceafărul” lui Eminescu; Nemurirea și nefericirea geniului în poezia și proza lui Eminescu.

Toate aceste teme — firește se pot formula și mai puțin — se anunță clasei, cu recomandarea ca fiecare elev să trateze una din ele, la alegere. După corectare, e bine ca profesorul să le discute pe toate. În felul acesta, elevii își îmbogățesc cunoștințele mai mult decît dacă ar fi avut de tratat o temă unică. În plus, fiecare are posibilitatea să-și dezvolte personalitatea în funcție de aptitudinile și de nivelul cultural, rezultat al lecturii în afară de clasă.

De la sine înțeles că, după o perioadă de timp, cînd profesorul crede că e reușit să omogenizeze clasa, sistemul compunerilor diferențiate poate fi înlocuit cu sistemul compunerilor cu temă unică.

Munca de omogenizare a clasei, prin sistemul compunerilor diferențiate, trebuie asătu pe o bogată lectură deosebită între oropie, ortografie și lectură literară există o interdependență causală, sintetizată de filozoful englez Bacon în adagiul: „Cîtitul îl face pe om depîn, vorbirea prompt, iar scrierea exact”.

Prof. VLADIMIR DOGARU

DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

Selectia candidaților pentru universitate

Țara noastră are o tradiție culturală și educativă binecunoscută. Ca urmare problema însușirii înerei generații în epoca actuală cînd au loc transformări științifice radicale se pune în termeni extrem de compleși, avînd în vedere că trebuie să găsim formula care să îmbine în modul cel mai fericit tradiția cu noul.

Pentru a ne păstra personalitatea, specificul național și istoric trebuie să menținem și să dezvoltăm elementele care formează tradiția noastră culturală. Totodată, pentru a ține pasul cu modificările radicale care au revoluționat știința și economia ultimelor decenii trebuie ca, în formarea linerei generații, să nu neglijăm nimic din ceea ce ar putea mări eficiența contribuției noastre la progresul mondial. Cu alte cuvinte nu ne putem permite să sacrificăm aportul culturii tradiționale și, în același timp, nu ne este îngăduit nici cea mai mică rămînire în urmă în ceea ce privește pregătirea tineretului în domeniul ultimelor realizări științifice.

Astăzi, cînd progresul științific a modificat radical procesul tehnologic industrial, o țară care nu are o bogată cultură și care produce mai puțin pe baza propriilor sale invenții, cu cît de puțin mai puțin de alte țări industriale. Actualul progres al științei și tehnicii este pe punctul să modifice întreaga ierarhie existentă pînă în prezent între națiuni și cea mai mică rămînire în urmă în domeniul cercetării le poate coborî la rangul de puteri dependente economic.

Ce concluzie se impune pentru moment din cele de mai sus? Se impune ideea că în condițiile întrecerii între națiuni pe planul inventivității științifice și industriale o țară nu-și poate permite să lase nefolosită nici o energie creatoare. O capacitate potențială greșit îndrumată profesional, sau eliminată datorită unui examen superficial reprezintă o pierdere ireparabilă. Nu este vorba numai de o problemă morală privind situația individului, ci și de o problemă națională de care depinde progresul multilateral pe care-l va înregistra țara noastră în dezvoltarea sa.

Importanța pe care o are această problemă ne îndeamnă să analizăm atent sistemul de orientare profesională și de selecție a studenților pentru diferitele institute și facultăți. În prezent examenele de admitere în facultăți prind candidaților, oricît n-am vrea să recunoaștem, un nivel de cunoștințe mai profund decît cel pe care îl primim în școlile medii. Există, în fapt, un decalaj binecunoscut pe care candidatul trebuie să-l acopere cu foarte puțin. Rezultatul este departe de a fi cel scontat: nu reușesc întotdeauna să acopere acest decalaj candidații cel mai dotați, ci acela care au posibilitatea materială să se pregătească suplimentar. Este natural să fie așa, deoarece caritatea personală poate suplini informarea

numai în anumite limite cu totul restrînsse. Rezultatul este că sînt eliminate anual din concurs o serie de elemente valoroase care nu au avut posibilitatea să acopere prin meditații decalajul existent între școala medie și universitate. Această situație este în primul rînd în dezavantajul societății. Dar nu se poate să nu avem în vedere și complicațiile afective pe care le trăiește tînrul după o încercare care denaturează substanțial rezultatul și deviază iremediabil drumul pe care ar fi putut merge.

Ce soluții se pot preconiza față de această situație? Ni se par a fi necesare următoarele măsuri: — îndrumarea profesională în cîteva grupe principale, să se facă mai pronunțat decît în prezent în ultimii ani al liceului. Considerăm rezultatele la materiile principale ale grupei alese ca mult mai concludente pentru promovarea candidaților în universitate decît notele unui unic examen de admitere care adesea este o loterie. Trebuie mărit însă în consecință simțul de răspundere al cadrelor didactice din școala medie în ceea ce privește depistarea adevăratelor aptitudini ale elevilor pentru ca alegerea specialității să nu se facă din motive de interes material.

— Înfîntarea la intrarea în facultate a unui an preparator în cursul căruia să existe posibilitatea de a se stabili aptitudinile reale ale candidaților. În cîteva ore de examinare se pot face mari greșeli, pe cînd într-un an de observare atentă a unui colectiv această posibilitate de a greși este minimă.

— Posibilitatea ca după anul preparator unii tineri să fie recomandați și înscriși în școlile de 2 ani (spre exemplu în cele de conducători tehnici). Este necesară însă o muncă psihologică susținută pentru a se împiedica formarea unei prejudecăți împotriva acestor școli superioare cu durată redusă, care sînt atât de utile economiei naționale.

Bineînțeles că cele de mai sus reprezintă numai schița unor soluții posibile. Problema folosirii la maximum a capacităților tinerei generații este — după cum am văzut — atât de importantă încît consider că înființarea eventuală a unui an preparator, precum și condițiile realizării sale necesită redactarea unui studiu special. După culegerea datelor și stabilirea premiselor respective, consider că este cazul să se analizeze problema pe baza unui calcul efectuat de o mașină electronică. Toate țările cu un nivel ridicat de civilizație supun problemele legate de viitorul lor unor calcule efectuate de mașini electronice. Și cum modul de selecționare al cadrelor cu pregătire superioară, al cercetătorilor și savanților noștri de mîine reprezintă un element esențial al viitorului, trebuie să intervenim și aici cu cele mai înaintate metode.

ALEX. MANOIILESCU

★ ★ ★

Literatura universală în școlile noastre

(Urmare din pag. 1)

zătoare, exprimate într-un limbaj critic adecvat. Limbajul uniform înfățișat adeseori la anumite examene, limbaj care schematizează opera literară printr-o interpretare sociologică-vulgară, trebuie abandonat în favoarea unui stil critic de verificare a cunoștințelor trebuie să constituie un prilej de control asupra progreselor pe care elevul le realizează la surprinderea individualității artistice a unui scriitor sau a unei opere. Ceea ce elevii trebuie să deprindă din

Alitudinea aceasta activă, creatoare, atât a profesorilor cît și a elevilor față de fenomenul literar studiat nu se pare a reprezenta calea destinată să ducă spre înțelegerea capodoperelor literare universale și, totodată, spre cristalizarea unui sentiment de profundă atenție pentru marile valori ale culturii naționale. Într-o epocă în care muzica usoră și dansul par a solicita prea mult atenția și, mai ales, unele stări elementare de conștiință ale tineretului, cultura umanistă trebuie să-și reclame și să-și cîștige locul

ei firesc în formarea personalității elevilor și în conturarea unor înalte idealuri de viață.

De aceea, începutul bun care s-a făcut prin introducerea literaturii universale la clasa a XI-a umanistă trebuie lărgit, după pălăzirea unui sentiment de profundă atenție pentru marile valori ale culturii naționale. Într-o epocă în care muzica usoră și dansul par a solicita prea mult atenția și, mai ales, unele stări elementare de conștiință ale tineretului, cultura umanistă trebuie să-și reclame și să-și cîștige locul

ei firesc în formarea personalității elevilor și în conturarea unor înalte idealuri de viață.

De aceea, începutul bun care s-a făcut prin introducerea literaturii universale la clasa a XI-a umanistă trebuie lărgit, după pălăzirea unui sentiment de profundă atenție pentru marile valori ale culturii naționale. Într-o epocă în care muzica usoră și dansul par a solicita prea mult atenția și, mai ales, unele stări elementare de conștiință ale tineretului, cultura umanistă trebuie să-și reclame și să-și cîștige locul

Sub semnul acestor cerințe, studiul literaturii universale la liceele noastre marchează un moment important în dezvoltarea învățămîntului românesc.

MANUALELE UNIVERSITARE sînt fie mai întîi litografiate — ne scrie dr. R. Georgescu din Tulcea — fiind experimentate cel puțin un an pentru a-și face probă de eficacitate, astfel încît aș putea să se editează în tiraje de masă studenții să aibă certitudinea că se află în fața unei lucrări de certă valoare.

În ceea ce privește examenele de an, corespondentul nostru susține punctul de vedere potrivit căruia ponderea principală la aceste examene s-o aibă lucrările scrise care se solicită cunoștințele de sinteză. În nici un caz — se arată în aceeași scrisoare — numărul examenelor nu trebuie să depășească totalul anual de șapte, caci și așa numărul lor este destul de mare pentru studentul care vrea să le susțină toate într-o sesiune. Desigur, materia nu se învață la examen, ei în timpul anului, dar vederea întregului material înaintea examenului este absolut necesară.

Autorul scrisorii susține că vacanța studenților să se mențină la două luni, țînînd cont că în timpul anului mulți din-

tre studenți au zile de lucru mai lungi de 8 ore. Această prevedere expresă apare necesară intrucît în momentul de față datorită unor acțiuni inițiate de conducerea unor institute și facultăți — se asigură cele două luni de vacanță pentru un important număr de studenți.

În ceea ce privește cercetarea științifică — își încheie scrisoarea dr. R. Georgescu — trebuie să se facă efortul de a se depăși concepția potrivit căreia o asemenea cercetare nu se poate desfășura decît în centrele universitare. La doctorat propune să fie admis nu numai candidații de la catedrele universitare și facultăți, ci și candidații de cercetare științifică din alte secții de activitate.

RELUAREA PREGĂTIRII SUBINGINIERILOR este salutăta de tov. I. Serban din Brașov, care propune totodată ea pregătirea acestora să se facă prin cursuri cu o durată de trei ani în loc de doi, deoarece cunoștințele pe care le reclamă profesunea respectivă sînt mai apropiate de cele ale inginerilor decît de cele ale maistrilor.

Curs internațional de muzică

De curând a avut loc la Pécs, în R. P. Ungară, primul curs-tabără cu caracter internațional de metodă de predărire a muzicii vocale și de muzică instrumentală, organizat de către „Asociația Internațională a Profesorilor Instrumentaliști”. Cu acest prilej s-au înfăptuit delegații din 21 de țări ale Europei — muzicieni, pedagogi cu experiență în domeniul predării muzicii, profesori, studenți ai conservatoarelor, pentru a dezbate împreună metodele specifice și procedeele cele mai valoroase în predarea muzicii în școli. Țara noastră a fost reprezentată de un grup de tineri muzicieni, profesori de muzică, studenți ai secțiilor pedagogice ale conservatorului, precum și de un lector-metodician.

Scopul acestui curs-tabără cu caracter internațional a fost, pe de o parte, de a înlesni cunoașterea reciprocă a muzicienilor și a profesorilor de muzică participanți, iar pe de altă parte, de a prezenta

metodele și procedeele pe care se axează astăzi predarea muzicii vocale în școli și, în mod deosebit pentru a analiza predarea după „sistemul Kodaly” utilizat în școlile din R. P. Ungară. La baza acestui sistem stă solmică relativă, folosită încă din primele clase ale școlii generale și adaptată în școlile speciale de muzică.

Cursul, care a îmbinat teoria teoretică cu practica, a cuprins demonstrații cu clase de elevi de la școlile de muzică din localitățile Pécs și Komló, cu copii în vârstă de 13—14 ani, în plină maturitate vocală, aduși special pentru a demonstra procedeele întrebunătățite în această țară vocală și instrumentală.

De remarcat este faptul că în școlile de muzică din R. P. Ungară se îmbină în mod armonios predarea teoriei și solfegialul cu muzica instrumentală — în special pianul sau flautul — ceea ce permite să se dezvolte mult mai ușor

abilitatea elevilor, ca executanți vocali și instrumentali. Am constatat la unii elevi interesante calități de armonizatori și contrapunctiști.

Pe planul metodelor predării muzicii, atenția principală a participanților: la acest curs-tabără s-a orientat către găsirea formelor celor mai eficiente pentru a lărgi aria de cuprindere într-o metodă unitară a tuturor tipurilor de școli și de a îmbina acele metode și procedee care determină mai direct însușirea cunoștințelor muzicale la orice vârstă școlară s-ar face aceasta.

Schimbul ferit de opinii, confruntarea posibilităților cu relevat pregătirea orientarea pozitivă a învățămintului românesc în domeniul instruirii și educației muzicale a copiilor, calitățile unor metode aplicabile de specialiști noștri în acest domeniu.

Lector **MAGDALENA URSU**
Universitatea din Timisoara

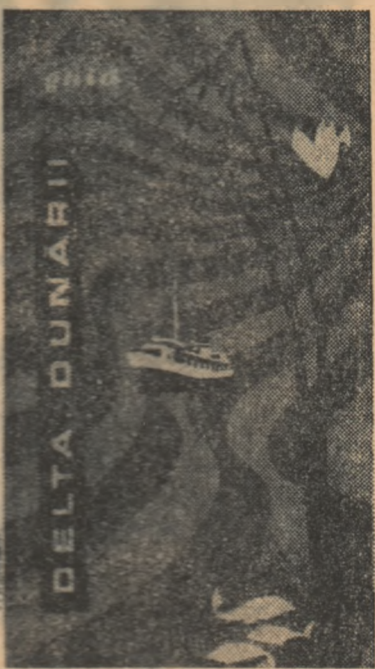
„In Delta Dunării”

În Editura „Meridiane” a apărut albumul intitulat „In Delta Dunării”, care cuprinde peste 200 de fotografii artistice în alb-negru, ca și 18 fotografii color executate de Dan Grigorescu. Albumul pune la îndemina celor

de arheologie, de etnografie etc. Ghidul cuprinde, de asemenea, indicații utile despre condițiile de turism în România, despre agențiile O.N.T., adresele principalelor hoteluri, restaurante etc., precum și un indice alfabetic al denumirilor geografice.

„Suceava”

Iată acum și o lucrare care tratează monografic o regiune — Suceava. Apărută tot în Editura „Meridiane”, sub semnătura lui St. Zidărița, lucrarea înfățișează minăstrile vechi ce se păstrează în această regiune de sute de ani — Putna, Voroneț, Moldovița, Sucevița etc. — construcții ca cetatea de scun a Sucevei, minăstrile-cetate Zamca, precum și localități care i-au văzut născându-se pe cânta dintre marii creatori ieșiți din rîndurile poporului nostru — Ipoteștii lui Mihail Eminescu, Fălticeniul lui Ion Creangă, Nicu Gane și Mihail Sadoveanu, Botoșanii istoricului Nicolae Jorga și al pictorului Octav Băncilă, satul Livezi unde a copilărit George Enescu.

care îl consultă imagini ale unuia din cele mai impresionante peisaje ale țării noastre, vestit până departe pentru farmecul său.

Aceste imagini, surprinse cu măiestrie de Dan Grigorescu, dau profesorului posibilitatea să prezinte viu în fața elevilor Delta Dunării, cu toată varietatea și bogăția faunei și florei sale, cu canalele care o străbat, cu insulele pe care le cuprinde. De aceea, alături de lecțiile de geografie, cit și în activitatea extracurriculară, albumul „In Delta Dunării” poate fi deosebit de valoros.

„România: ghid turistic”

Pentru numeroșii profesori care își conduc elevii în excursii de-a lungul și de-a latul țării, apariția ghidului turistic „România” (Editura „Meridiane”) este deosebit de binevenită.

Textul este împărțit în cinci mari secțiuni. Prima, intitulată

„România — carte de vizită”, prezintă condiții geografice, date istorice, referiri la cultura și economia țării, semne de Șerban Cioculescu, membru corespondent al Academiei. Sunt descrise apoi — de către S. Bonifacia, Mircea Grigorescu și Ioana Vasiliu — 21 de trasee în care sunt atinse cele mai importante obiective turistice din țară.

În secțiunea intitulată „Muzeul din România”, Marin Mihalache înfățișează, pe regiuni și localități, principalele muzee de artă,

CENTENAR

1867—1967

Liceul pedagogic din Cimpulung-Muşcel reamintește foștilor profesori și absolvenți ai școlii că la data de 8 octombrie 1967 școala își va sărbători centenarul. Aceștia sînt rugați să comunice participarea și numărul de persoane cu care participă.

„Anul vacanței prelungite”

Pentru aproape două milioane de elevi din S.U.A., relatează agenția Associated Press, vacanța de vară va dura anul acesta mai mult ca de obicei. Amnarea deschiderii noului an școlar, fixată pentru a doua săptămână a lunii septembrie, se datorează grevei cadrelor didactice.

Acciónind în sprijinul cererii de majorare a salariilor, peste 45.000 de profesori și învățători de la școlile publice au boicotat deschiderea anului de învățămînt. Numai la New-York nu s-au prezentat la cursuri 25.000 de cadre didactice. La Detroit au rămas închise 320 de școli. La fel s-a întimplat în orașele St. Louis, statul Illinois, Fort Lauderdale, statul Florida, și în multe alte localități. Sint, de asemenea temporar suspendate cursurile în școlile frecventate de circa 500.000 de elevi din 27 districte ale statului Michigan.

Participarea la grevă, a declarat Albut Shanker, președintele Federației unite a cadrelor didactice din S.U.A., din care fac parte 49.000 de profesori și învățători, „este efectiv de 90 la sută”.

Greva cadrelor didactice are o deosebită importanță, întrucît legislația în vigoare nu permite funcționarilor publici din S.U.A., să declare grevă. În cazul de față, pentru a evita rigidele legi — urmărirea prin justiție și penalizarea — 40.000 de profesori și învățători din școlile publice și-au prezentat demisia.

Mijlocul radical de luptă la care a recurs corpul didactic american se datorează salariului scăzut al membrilor săi, inferior multor altor categorii de oameni ai muncii. Lipsiți de dreptul la grevă, profesorii și învățătorii din școlile publice nu au reușit ani de-a rîndul să-și amelioreze situația, deși costul vieții a crescut în medie cu 3,5 la sută pe an. Întrucît nici la recentele negocieri în legătură cu încheierea noului contract colectiv, cererile de majorare a salariilor nu au fost

luate în considerare, personalul didactic a trecut peste interdicția existentă și nu s-a prezentat la cursuri.

Încercînd să zădărnicească această acțiune curajoasă, autoritățile exercită tot felul de presiuni asupra greviștilor. Deocamdată însă, ele nu și-au atins scopul. La New-York, greviștii au respins ca nesatisfăcătoare propunerile făcute de administrația orașului. Coordonătorii grevei au declarat că toți participanții sînt hotărîți să-și con-

tinuie lupta, chiar pînă la începutul anului viitor, dacă revendicările lor nu vor fi satisfăcute între timp.

Se anunță, așadar, o confruntare de durată, al cărei rezultat este încă imprezvizibil. Oricum, însă, declararea grevei depășește cadrul economic al obiectivelor sale, fiind o acțiune de amploare ce atrăgîndu-și atenția legiștilor legislative ridica în fața funcționarilor publici americani.

T. FLORIAN

Școală din Ghana

Colocviu despre tehnicile de calcul și calculatoare

(Urmare din pag. 1)

circulației în transporturi, a mersului șantierei etc., ca și diverse aplicații ale tehnicilor de calcul în științele sociale, lingvistice matematice... Cu un cuvînt este vorba de un întreg orizont de probleme care solicită ca o problemă cheie — și iată că revin — formarea cadrelor de specialiști necesari...

— Ați putea să ne faceți unele precizări în legătură cu această problemă?

— Ca să le fac, mă duc cu gîndul la unele păreri mai vechi ale mele, legate de înnoirea, actualizarea, cu un cuvînt, de modernizarea procesului de învățămînt.

— Vă gîndiți poate și la învățămîntul programat?

— Și la el. În special la învățămîntul informaticii. Cîreia încă o părere care începe tot mai mult să fie depășită: aceea după care acest învățămînt trebuie să rămîna doar un apañaj al noului din învățămîntul superior. Nu. Pe alocuri s-au făcut experiențe interesante. Astfel, în Franța la Grenoble s-a organizat lucrul simulat la un calculator cu 30 de mese de comandă, a căror funcționare dădea celor care manipulau aparatul impresia că ei înșiși conduc procesul urmării. Era un fel de banc de încercare foarte util antrenamentului celor care își formau astfel o deprindere.

Se pune foarte serios problema unei prelungiri „în jos” a învățămîntului informaticii, calculatoare, „mici” urmînd să permită un proces de apropiere preliminar a noțiunilor de bază în direcția tehnicilor de calcul încă din liceu. Bineînțeles trebuie astfel procedat în-cît studiul și utilizarea calculatoarelor să intre în materia de liceu într-o formă accesibilă pentru elevi.

Această perspectivă se leagă însă și de un aspect de principiu...

— Vă referiți la nivelul de accesibilitate al acestui studiu?

— Nicidecum. Insușirea unor cunoștințe legate de cunoașterea principiilor de funcționare a calculatoarelor și manipularea lor nu constituie cea mai mare greutate. Trebuie învînat pe alocuri, concepția după care greșit mai socotesc unii că specialiștii „oamenii” cum obișnuim să-i numim curent, s-ar forma prin muncă pe teren, după ce școala le-a creat un cadru general de cunoștințe. În cadrul modernizării procesului de învățămînt pregătirea aceasta trebuie — așa după cum s-au și făcut de pe acum pași mari la noi în această direcție — să se facă din școală și este cit se poate de bine ca încă din școala medie să se deschidă elevilor gustul pentru o viitoare orientare profesională a lor în direcția tehnicilor de calcul — cereri de calcul, calculatoare experimentale. Dar toate acestea sînt desigur probleme de perspectivă, la meditare a cărora m-a îndemnat această discuție.

Nu pot încheia fără a preciza că tema uneia dintre mesele rotunde, în jurul căreia specialiștii români și participanții străini își vor înocinua păreri, este consacrată problemei formării specialiștilor în domeniul tehnicilor de calcul și a calculatoarelor. Prezența la colocviu a unor reputați savanți și oameni de știință de peste hotare ca Naur (Danemarca), Wilkes (Anglia), Blok (U.R.S.S.), Zadeh (S.U.A.), Kalmarn (R.P.U.), Pham (Franța), Gillis (Belgia) și alții va da acestei mese rotunde și celorlalte pe temele limbajelor de programare, a utilizării calculatoarelor în gestiunea marilor întreprinderi și a calculatoarelor și automatice, posibilitatea de a-și aduce contribuția la scontatele rezultate ale colocviului.

Institutul agronomic „Dr. Petru Groza” Cluj

ANUNȚĂ

În ziua de 18 octombrie 1967, ora 20.00, în sala A4 din str. Mănăstur nr. 3, susținerea publică a tezei de doctorat: „Stimularea creșterii și dezvoltării organismului animal prin factori fizici, chimici și biologici”, a tov. prof. ing. DINU GH. MIRCEA, pentru obținerea titlului științific de „doctor în agronomie”.

Referenți științifici oficiali:

- Prof. Emil Negruțiu, de la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza” Cluj;
- Prof. Emil Roșu, de la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” Iași;
- Prof. Francisc Palfy, de la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza” Cluj.

Teza poate fi consultată la Biblioteca Centrală a Institutului, str. Mănăstur nr. 3.

CITITORI!

Doriți să primiți la domiciliu cărțile care vă interesează?

Adresați-vă librăriei centrale a cooperăției de consum

„CARTEA PRIN POȘTA”

Str. Sergent Nuțu Ion nr. 8—12, raionul V. I. Lenin, București, care vi le expediază la adresa indicată.

Secția „Discul prin poștă” din cadrul aceleiași librării vă poate expedia cu promptitudine și discurile solicitate.

RECLAMA EFICIENTĂ

prin

AGENȚIA DE PUBLICITATE E.S.I.P.

București, str. Eforiei 6 Tel. 16 79 45